

Inițiativa Globală de Raportare (GRI) s-a lansat în 1997, ca inițiativă comună a organizației americane de mediu CERES și Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP), cu scopul îmbunătățirii calității și eficienței raportărilor în domeniul responsabilității sociale (CSR). Programul s-a bucurat de la bun început de sprijinul unui număr însemnat de companii americane și agenții de consultanță în investiții sociale, organizații care realizează cât de importantă este transparența în CSR. În 2002, GRI a devenit o instituție independentă, cu sediul general la Amsterdam, prezentă în peste 60 de țări și reunind peste 20.000 de colaboratori.

Misiunea GRI este de a defini și populariza standardele raportării în domeniul sustenabilității. Inițiativa s-a bucurat de sprijinul corporațiilor, organizațiilor non-profit, al asociațiilor de contabili, al organizațiilor de investitori și al sindicatelor. Inițiativa de Raportare Globală își propune să stabilească un set de norme și principii după care se realizează raportarea CSR. Este vorba de un demers voluntar ce presupune o triplă raportare, economică, socială și de mediu. Scopul standardelor GRI este, pe de o parte, de a îndruma organizațiile care raportează și, pe de altă parte, de a oferi publicului criterii de apreciere a politicilor sociale ale companiilor.

Interesul pentru crearea unui cadru general acceptat de raportare în domeniul dezvoltării sustenabile continuă să crească în mediul de afaceri și în rândul societății civile. Metodologiile GRI, având la bază principii precum caracterul atotcuprinzător, transparența și neutralitatea raportărilor, reușesc să dea o expresie concretă responsabilității sociale corporatiste.

G3, a treia generație de standarde în raportările sociale

Standardele G3 propun așa-zisa metodologie a triplei raportări, măsurând performanțele companiilor atât în termeni financiar-economici cât și în funcție de politicile de mediu și sociale ale acestora. Se consideră că această abordare este în acord cu definiția cea mai larg acceptată azi a sustenabilității. Autorii metodologiilor GRI recunosc că, la fel ca orice simplificare a unei realități complexe, această definiție are limitele ei. Pentru o companie, sustenabilitate înseamnă a găsi un echilibru între nevoile economice, de mediu și sociale. Un obiectiv al raportării după standardele GRI este acela de a contribui la dialogul continuu cu grupurile cointeresate, acele grupuri afectate de deciziile unei companii. Rapoartele în sine nu au valoare dacă nu reușesc să informeze publicul în mod real ori să sprijine un dialog între grupurile cointeresate și firme. Printre altele, metodologiile GRI au fost concepute tocmai ca un instrument prin care grupurile cointeresate să influențeze deciziile și comportamentul organizațiilor raportoare. Una din premisele acestor metodologii de raportare este faptul că implicarea grupurilor cointeresate în politicile sociale și de mediu ale companiilor nu începe sau se sfârșește cu publicarea unui raport de sustenabilitate.

Utilizarea standardelor GRI este voluntară. Ele sunt destinate organizațiilor de toate mărimile și tipurile. Standardele și rapoartele bazate pe metodologiile GRI nu sunt un substitut pentru cerințele legal stabilite ale raportării și nici nu nesocotesc în vreun fel orice tip de reglementări

GRI: transparență și standardizare în raportarea socială

Scris de Alyson Slater
Marti, 31 Iulie 2007 00:00

locale sau naționale. Organizațiile raportoare trebuie să menționeze în rapoartele lor acele situații în care anumite reglementări guvernamentale, convenții sau tratate restricționează dezvăluirea informațiilor cerute de metodologiile GRI.

Raportarea poate reprezenta o provocare pentru organizațiile mai mici – fie că sunt orientate către profit sau non-profit, private sau publice. Aceste organizații pot adopta o abordare progresivă a aplicării standardelor. GRI își propune să dezvolte instrumente care să sprijine organizațiile mai mici să aplice standardele de raportare. Asemenea instrumente ajută organizațiile mici să introducă treptat raportări mai cuprinzătoare.

Noua generație de standarde G3 oferă îndrumări pentru stabilirea conținutului rapoartelor sociale, în privința relevanței informației cuprinse în rapoarte și a limitelor inerente raportărilor sociale. Așa-numitul principiu al consistenței ajută companiile să delimiteze clar aspectele esențiale de raportat de cele mai puțin relevante. Pentru a satisface mai bine nevoile investitorilor, noile norme GRI introduc o secțiune nouă în raport intitulată "Strategie și analize". Aici sunt analizate oportunitățile și dificultățile cu care se confruntă managementul companiilor raportoare în domeniul sustenabilității.

Alyson Slater este Strategy and Communications Director al Global Reporting Initiative, www.globalreporting.org.

Traducere și adaptare Dana Oancea & Bogdan Diaconu. Text publicat cu acordul autoarei.

Alyson Slater

GRI: transparență și standardizare în raportarea socială

Inițiativa Globală de Raportare (GRI) s-a lansat în 1997, ca inițiativă comună a organizației americane de mediu CERES și Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP), cu scopul îmbunătățirii calității și eficienței raportărilor în domeniul responsabilității sociale (CSR). Programul s-a bucurat de la bun început de sprijinul unui număr însemnat de companii americane și agenții de consultanță în investiții sociale, organizații care realizează cât de

importantă este transparența în CSR. În 2002, GRI a devenit o instituție independentă, cu sediul general la Amsterdam, prezentă în peste 60 de țări și reunind peste 20.000 de colaboratori.

Misiunea GRI este de a defini și populariza standardele raportării în domeniul sustenabilității. Inițiativa s-a bucurat de sprijinul corporațiilor, organizațiilor non-profit, al asociațiilor de contabili, al organizațiilor de investitori și al sindicatelor. Inițiativa de Raportare Globală își propune să stabilească un set de norme și principii după care se realizează raportarea CSR. Este vorba de un demers voluntar ce presupune o triplă raportare, economică, socială și de mediu. Scopul standardelor GRI este, pe de o parte, de a îndruma organizațiile care raportează și, pe de altă parte, de a oferi publicului criterii de apreciere a politicilor sociale ale companiilor.

Interesul pentru crearea unui cadru general acceptat de raportare în domeniul dezvoltării sustenabile continuă să crească în mediul de afaceri și în rândul societății civile. Metodologiile GRI, având la bază principii precum caracterul atotcuprinzător, transparența și neutralitatea raportărilor, reușesc să dea o expresie concretă responsabilității sociale corporatiste.

G3, a treia generație de standarde în raportările sociale

Standardele G3 propun așa-zisa *metodologie a triplei raportări*, măsurând performanțele companiilor atât în termeni financiar-economici cât și în funcție de politicile de mediu și sociale ale acestora. Se consideră că această abordare este în acord cu definiția cea mai larg acceptată azi a sustenabilității. Autorii metodologiilor GRI recunosc că, la fel ca orice simplificare a unei realități complexe, această definiție are limitele ei. Pentru o companie, sustenabilitate înseamnă a găsi un echilibru între nevoile economice, de mediu și sociale.

Un obiectiv al raportării după standardele GRI este acela de a contribui la dialogul continuu cu grupurile cointeresate, acele grupuri afectate de deciziile unei companii. Rapoartele în sine nu au valoare dacă nu reușesc să informeze publicul în mod real ori să sprijine un dialog între

grupurile cointeresate și firme. Printre altele, metodologiile GRI au fost concepute tocmai ca un instrument prin care grupurile cointeresate să influențeze deciziile și comportamentul organizațiilor raportoare. Una din premisele acestor metodologii de raportare este faptul că implicarea grupurilor cointeresate în politicile sociale și de mediu ale companiilor nu începe sau se sfârșește cu publicarea unui raport de sustenabilitate.

Utilizarea standardelor GRI este voluntară. Ele sunt destinate organizațiilor de toate mărimile și tipurile. Standardele și rapoartele bazate pe metodologiile GRI nu sunt un substitut pentru cerințele legal stabilite ale raportării și nici nu nesocotesc în vreun fel orice tip de reglementări locale sau naționale. Organizațiile raportoare trebuie să menționeze în rapoartele lor acele situații în care anumite reglementări guvernamentale, convenții sau tratate restricționează dezvăluirea informațiilor cerute de metodologiile GRI.

Raportarea poate reprezenta o provocare pentru organizațiile mai mici – fie că sunt orientate către profit sau non-profit, private sau publice. Aceste organizații pot adopta o abordare progresivă a aplicării standardelor. GRI își propune să dezvolte instrumente care să sprijine organizațiile mai mici să aplice standardele de raportare. Asemenea instrumente ajută organizațiile mici să introducă treptat rapoartări mai cuprinzătoare.

Noua generație de standarde G3 oferă îndrumări pentru stabilirea conținutului rapoartelor sociale, în privința relevanței informației cuprinse în rapoarte și a limitelor inerente raportărilor sociale. Așa-numitul *principiu al consistenței* ajută companiile să delimiteze clar aspectele esențiale de raportat de cele mai puțin relevante. Pentru a satisface mai bine nevoile investitorilor, noile norme GRI introduc o secțiune nouă în raport intitulată "Strategie și analize". Aici sunt analizate oportunitățile și dificultățile cu care se confruntă managementul companiilor raportoare în domeniul sustenabilității.

GRI: transparență și standardizare în raportarea socială

Scris de Alyson Slater
Marti, 31 Iulie 2007 00:00

Alyson Slater este Strategy and Communications Director al Global Reporting Initiative,
www.globalreporting.org

Traducere și adaptare Dana Oancea & Bogdan Diaconu. Text publicat cu acordul autoarei.